

Noves pageses de Banyoles

Dones de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca s'organitzen per conrear uns horts i disposar, així, de verdura fresca

Amb la iniciativa volen retallar despeses de la seva economia domèstica, molt precària

Dones del grup amb dos homes que les ajuden, al seu hort. Foto: R. E.

Un grup de dones de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH) de Banyoles estan menant uns horts de la zona de Sota Monestir des de fa unes setmanes. No ho fan per afició, ni per distreure's. És necessitat pura i dura, el que les ha empès a fer d'hortolanes. Amb uns ingressos ínfims i amb moltes boques per alimentar a casa seva, aquestes dones –una dotzena, totes d'origen subsaharià– acudeixen regularment a Càritas a buscar aliments. “Però no ens en poden facilitar de frescos, com ara verdures”, expliquen Maria i Kanjia Koteh, dues noies joves, una excepció en el grup, format sobretot per dones de mitjana edat. Del que produeixin aquests horts se n'han de beneficiar prop de cent persones, calculen Maria i Kanjia, després de repassar mentalment les famílies de les

integrants del grup.

La iniciativa va sorgir de les assemblees que la PAH fa cada setmana a Cal Drac, un fòrum en què es tracten sobretot els problemes que la gent té amb els bancs, però on s'acaba parlant també de com fer front a la seva situació econòmica, en general. L'Ateneu Obert de la Dona es va implicar en la idea dels horts i, després de mesos de recerca d'uns terrenys –va costar molt trobar un propietari disposat a cedir-ne, diuen– van aconseguir que els deixessin una finca d'uns mil metres quadrats a la vora del rec Teixidor, a la ronda Fortià. Com que feia molts anys que no es feia res en aquell solar, abans de preparar la terra van haver de passar-se moltes hores eliminant bardisses, una feina que van fer principalment un grup d'homes.

Una de les persones que ajuda la PAH i que és membre de l'Ateneu Obert de la Dona, Núria Langa, les ha assessorades a l'hora de decidir què plantar i com conrear-ho. “I tot ecològic”, recalca Langa, exregidora d'ICV. Hi tenen enciams, cebes, tomates, patates, cogombres, pebrots, cols, melons, síndries, cacauets i altres coses, poc conegudes en aquestes latituds, però habituals a l'Àfrica subsahariana, com ara galige, sangumei okara. D'aquí a poc podran collir enciams, el primer fruit de la seva feina.

“Qui no treballi no es podrà endur res”, avisen les nostres interlocutores. La disciplina –expliquen– és fonamental: cal complir uns horaris i no faltar als torns establerts. Algunes havien fet de pageses als seus països d'origen, però treballaven d'una altra manera; per altres, és una feina nova; i per a totes, una experiència que, pel que sembla, els compensa l'esforç. De fet, ja estan pensant a buscar més horts, aquest cop en terreny de secà, per poder sembrar o plantar viandes que no necessitin gaire aigua.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/742155-noves-pageses-de-banyoles.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mecSocietat&utm_source=rss&utm_medium=mecSocietat&utm_campaign=rss